

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212591
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1417212591.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: M. D., S..D., W.: XX XXX XXX, C. X, J., zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s.r.o., IČO: 35 855 673, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: I. T., C. C. XXXX/X, J., M. X. XXX,XX R. D. G., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.05.2018, č.k. 9Csp/149/2017-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v zvyšnej časti zamietol a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 82,73 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.05.2016 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou z 31.07.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia 351,73 eura s úrokom z omeškania 5,00% ročne od 01.05.2016 do zaplatenia z titulu neuhradenia ceny za poskytnuté služby vo výške 82,73 eura na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. S. (ďalej len „Zmluva“) a zmluvnej pokuty dohodnutej v Dodatku k Zmluve (ďalej len „Dodatok“). Pri stanovení výšky zmluvnej pokuty, ktorá nebola vyššia ako suma poskytnutej zľavy pri predaji telekomunikačného zariadenia, žalobca zohľadnil časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty, ako aj čas, kedy si žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti. Zmluvná pokuta sa potom znižovala o pomernú časť za každý mesiac zmluvnej viazanosti, po ktorý žalovaný dodržal dohodnuté zmluvné podmienky. Žalobca si v konaní uplatnil zmluvnú pokutu v celkovej výške 269 eura, a to za telefón D. N. S. J.. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 21.03.2016 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval žalovaného na ich úhradu, avšak žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že sporové strany uzavreli dňa 18.11.2015 Zmluvu, predmetom ktorej bolo sprístupnenie verejných elektronických komunikačných služieb za podmienok stanovených v Zmluve a žalovaný sa zaviazal platiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Zmluvné strany uzavreli aj Dodatok, na základe ktorého žalobca aktivoval žalovanému účastnícky program „XX R. s dobou viazanosti 24 mesiacov. Dodatkom sa žalobca rovnako zaviazal odpredať žalovanému mobilný telefón D. N. S. J. za akciovú kúpnu cenu 1 euro a žalovaný sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu zariadenia, platiť cenu na zriadenie, sprístupnenie a používanie predmetných služieb a zotrvať v zmluvnom záväzku po dobu 24 mesiacov. Predajná cena mobilného telefónu bola 270 eur, pričom za

porušenie povinností bol žalovaný podľa čl. 2.5 bod a/ a bod b/ Dodatku povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 269 eur.

4. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobca žalovanému vystavil za poskytnuté služby faktúru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 27.01.2016 do 26.02.2016 na sumu 6 euro s dátumom, splatnú 16.02.2016, faktúru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 27.12.2015 do 26.01.2016 na sumu 32,62 euro, splatnú 16.01.2016 a faktúru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 18.11.2015 do 26.12.2015 na sumu 44,11 euro, splatnú 16.12.2015. Žalobca následne pokusom o pokonávku zo dňa 21.03.2016 vyčíslil žalovanému dlh na sumu 351,73 eura a vyzval ho na jeho úhradu v lehote do 30.04.2016. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval a dlžnú sumu neuhradil.

5. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie ustálil, že medzi stranami sporu vznikol záväzkovo-právny vzťah, na ktorého základe žalobca poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby za podmienok stanovených v Zmluve a Dodatku a žalovaný sa zaviazal za ich poskytnutie uhradiť dohodnutú cenu. Žalobca svoju povinnosť riadne a včas splnil, keď žalovanému sprístupnil a poskytol elektronické komunikačné služby, za ktoré následne žalovanému vystavil a doručil faktúry č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, spolu na sumu 82,73 eura a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval a dlžnú sumu žalobcovi neuhradil. Vzhľadom na to, že si žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 82,73 eura ako ceny za poskytnuté služby v zmysle jednotlivito vystavených faktúr, konajúci súd na základe ustanovení § 3 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b) a § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“), § 40 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka považoval v tejto časti nárok žalobcu za dôvodný a zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 82,73 eura.

6. Súd prvej inštancie, mal za preukázané, že žalovaný sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, priznal preto žalobcovi podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i príslušenstvo, a to úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 82,73 eura od 01.05.2016 do zaplatenia, keď začiatok omeškania určil deň nasledujúci po poslednom dni lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku; výšku úrokov z omeškania určil podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zamietol ako nedôvodnú tú časť žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 269 eura titulom zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu pritom odvodzoval od článku 2, bod 2.5 písm. a) Dodatku, s tým, že táto mala predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou tohto zariadenia, so zohľadnením časového aspektu uloženia zmluvnej pokuty, ako aj porušenia zmluvných povinností žalovaným. Súd prvej inštancie vyhodnotil označený článok 2, bod 2.5 písm. a) Dodatku, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej existenciu bol povinný skúmať v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský vzťah a vzťahuje sa naňho osobitná ochrana podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení so smernicou Rady 93/13 EHS z 05.04.1993. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože táto bola dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch k zmluvám a žalobca len prispôboval jej výšku podmienkam poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktoré žalovanému poskytol. Zo znenia samotného ustanovenia týkajúceho sa zmluvnej pokuty pritom podľa konajúceho súdu vyplývalo, že žalobca od žalovaného, ktorý nesplnil svoj záväzok, požadoval zaplatenie zmluvnej pokuty spočívajúcej v rozdieli medzi trhovou cenou mobilných telefónov, poskytnutých žalovaným a ich akciovou cenou, ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, pričom výška zmluvnej pokuty mala byť znižovaná v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným. Z predmetného dojednania podľa mienky súdu prvej inštancie však nebol zrejмый spôsob výpočtu zmluvnej pokuty pri jej pomernom znižovaní, čo malo za následok vznik značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa; v čase uzavretia Dodatku totiž žalovanému nemohlo byť zřejmé, o koľko sa zníži nárok žalobcu na zmluvnú pokutu v prípade nedodržania jeho povinnosti zotrvať v zmluvnom záväzku po dobu dohodnutú v Dodatku.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Úspech žalovaného v pomere k žalovanej pohľadávke potom predstavuje 76,48 % (zamietnutých 269 euro z 351,73 eura), úspech žalobcu 23,52 %. Rozdiel v úspechu strán

predstavuje 52,96%. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v konaní úspešný, mal by nárok na náhradu trov konania, avšak žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, a preto mu konajúci súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

9. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a výroku o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Uviedol, že sporové strany uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, žalovaný si bol vedomý a výslovne súhlasil s tým, že v prípade porušenia svojich povinností bude žalobca mať nárok na zmluvnú pokutu. Výška zmluvnej pokuty sa postupne znižovala a dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom a vo výške tak, ako bolo dojednané v Zmluve nemožno vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ingerenciu konajúceho súdu z hľadiska ochrany spotrebiteľa považoval za neprimeranú, keď cieľom dojednania o zmluvnej pokute nebolo znevýhodniť spotrebiteľa, ale sankcionovať porušenie jeho zmluvných povinností.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti týkajúcej sa trov konania, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 19.12.2019 (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP).

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ("neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

14. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

15. Preskúmaním súdneho spisu sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP). Konajúci súd sa v súvislosti s posúdením nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty správne zamerlal na zisťovanie, či ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty, obsiahnuté v zmluve o poskytovaní verejných služieb, nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a teda, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní a odvolací súd sa stotožňuje aj s následnými skutkovými a právnymi závermi, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby v tejto časti; argumentácii žalobcu uvedenej v odvolaní nemožno priznať úspech.

16. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok

hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. V skúmanej veci dospel odvolací súd k záveru, že uvedený odvolací dôvod nebol vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty, naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplynuli, ani inak nevyšli v priebehu konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli listinnými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku.

17. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že žalobca odvíjal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah týchto zmlúv podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. S. a jej Dodatok, na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami sporu, treba svojim charakterom považovať za občianskoprávnu zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. V oblasti ochrany spotrebiteľa je východiskom spotrebiteľskej ochrany postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený, že spoločným znakom tejto právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

18. Zmluvné strany si v Dodatku dohodli zmluvnú pokutu písomne, v nasledovnom znení: „...Účastník je povinný podniku uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v danom bode uvedených povinností: ak účastník počas doby viazanosti (uvedenej v článku 2, bod 2.3 Dodatku) poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak účastník je povinný ho uhradiť podniku alebo prostredníctvom podniku) alebo ak účastník počas doby viazanosti (uvedenej v článku 2, bod 2.3 Dodatku) poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom podľa zmluvy v znení Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť nedoručiť podniku výpoveď, odstúpenie od zmluvy alebo iný úkon, ktorého účelom je ukončenie platnosti zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 351/2011 Z.z. alebo z dôvodov pre odstúpenie od zmluvy stanovených iným platným právnym predpisom). Účastník je povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 269 eur, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Výška zmluvnej pokuty sa vypočíta tak, že sa rozdiel medzi počtom mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto Dodatku stanovená doba viazanosti a počtom celých mesiacov, ktorý uplynul od uzavretia tohto Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, s ktorým je spojený vznik práva na túto zmluvnú pokutu, vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo rovnajúce sa počtu celých mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto Dodatku stanovená doba viazanosti. Výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nadol. Zmluvná pokuta (resp. v prípade, že sa výška zmluvnej pokuty počas doby viazanosti postupne znižuje, platí toto ustanovenie pre zmluvnú pokutu, v jej výške, ako je táto stanovená pre obdobie 1. mesiaca doby viazanosti) predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenou, t.j. kúpnu cenou s DPH, za ktorú podnik predal MT účastníkovi. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak zmluvná pokuta dohodnutá v predchádzajúcich ustanoveniach tohto bodu vo svojej výške platnej pre prvý mesiac doby viazanosti (ktorá je uvedená na začiatku textu v kolónke tvoriacej súčasť tohto bodu), je nižšia, ako šesťnásobok sumy, uvedenej v

článku 2, bod 2. 2 písm. b) tohto Dodatku, podniku vznikne, v prípade, že účastník poruší svoju zmluvnú povinnosť podľa písmena a) alebo b) tohto bodu, voči účastníkovi právo na uhradenie zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa šesťnásobku sumy uvedenej v článku 2, bod 2.2 písm. b) tohto Dodatku a účastník je túto zmluvnú pokutu podniku povinný zaplatiť, pričom v takom prípade sa neaplikuje suma zmluvnej pokuty stanovená v kolónke tvoriacej súčasť tohto bodu. V prípade že (i) podniku vznikne právo na zmluvnú pokutu podľa predchádzajúcej vety tohto bodu a zároveň (ii) v kolónke tvoriacej súčasť tohto bodu je stanovené, že výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa pravidiel uvedených v texte obsiahnutom v kolónke znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia tohto Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, platí, že výška zmluvnej pokuty, ako je táto stanovená v predchádzajúcej vete, sa bude znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia tohto dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, a to podľa rovnakých pravidiel, ako sú pravidlá stanovené pre znižovanie výšky zmluvnej pokuty, uvedené v texte v kolónke tvoriacej súčasť tohto bodu. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napríklad odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku).“

19. Z jej obsahu však ani podľa mienky odvolacieho súdu nie je jednoznačne zrejмый presný spôsob jej výpočtu žalobcom pri tzv. pomernom znižovaní zmluvnej pokuty. Bežný spotrebiteľ pri uzatváraní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nemá v danom okamihu možnosť pochopiť text dojednania o zmluvnej pokute a už vôbec si nemôže vytvoriť obraz o tom, v akej výške môže byť sankcionovaný zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Takto formulované dojednanie o zmluvnej pokute (na formáte A4) je pre bežného spotrebiteľa neprehľadné a pochopenie zistenia spôsobu výpočtu a jej konkrétnej výšky v čase uzavretia zmluvy, resp. dodatku k nej, bežným spotrebiteľom prakticky nemožné. Odvolací súd je preto toho názoru, že spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty v danom článku Dodatku nebol vyjadrený jednoznačne tak, aby ho mohol žalovaný ako bežný spotrebiteľ v čase jeho uzatvárania pochopiť a súčasne zistiť jej konkrétnu výšku, pre prípad toho ktorého porušenia zmluvnej povinnosti. Zároveň, je potrebné uviesť, že ani samotné porušenie zmluvnej povinnosti, ku ktorej sa dohoda o zmluvnej pokute vzťahovala, nebolo vymedzené úplne jednoznačne, keď túto zmluvnú pokutu bol žalobca oprávnený uložiť aj za porušenie povinnosti uhradiť včas a riadne „iný“ peňažný záväzok účastníka voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne podniku „inú“ platbu, ktorú bol účastník povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejednalo o peňažný záväzok voči podniku, avšak účastník bol povinný ho uhradiť podniku alebo prostredníctvom podniku). Možno sa potom stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že uvedené potom spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko v čase uzavretia Dodatku žalovanému nemohlo byť zrejmé, o koľko presne sa zníži nárok žalobcu na zmluvnú pokutu v prípade porušenia tej ktorej povinnosti, resp. aká je konkrétna výška zmluvnej pokuty pri porušení konkrétnej zmluvnej povinnosti žalovaným. Ustanovenie Dodatku pritom nemožno považovať za individuálne dojednané, nakoľko bolo súčasťou vopred pripraveného textu dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, vyhotoveného samotným žalobcom; išlo teda o typ tzv. formulárovej zmluvy, bez možnosti zasahovania do jej obsahu druhou zmluvnou stranou.

20. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Zároveň, i keď žalobca napadol odvolaním i súvisiaci výrok o náhrade trov konania, neuviedol žiadne dôvody spochybňujúce správnosť tohto výroku rozsudku súdu prvej inštancie, na podklade ktorých by následne odvolací súd mohol uskutočniť prieskum rozhodnutia súdu týkajúceho sa náhrady trov konania; odvolací súd preto nepovažoval žalobcom uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia konajúceho súdu. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšku zamietol žalobu a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trov nevznikli.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).